

Gjengivelse af Kunstarbeider. De behandle ganske vist forskjellige Sider af denne Beskyttelse; men de staae i umiddelbar og nøie Forbindelse, og Udvalget har, som det vil være seet, ved Endringsforslag til § 1 netop foreslaaet, at disse to Paragrafers forskjellige Bestemmelser sammensmelttes i een almindelig Hovedregel. § 1 i Lovudkastet bestemmer nemlig, at en Maler eller en Billedhugger skal være beskyttet imod enkeltviis Gjengivelse af hans Arbeide; naar denne skeer i samme Kunstart — Maleren imod, at hans Billede eftermales, Billedhuggeren imod, at en anden Billedhugger igjennem sin Kunst tilegner sig hans Arbeide. Vi have nu meent, at forsaavidt Paragrafen saaledes kunde synes at indskrænke den Beskyttelse, der skal ydes Kunsten, til kun at gjælde Maler- og Billedhuggerarbeide, er dette kun et Skin, og at Lovudkastets virkelige Tanke er den at yde al Kunst Beskyttelse, saaledes at, saalænge Kunstneren lever, tør Ingen eftergjøre hans Arbeide uden hans Samtykke; vi have meent, at Loven vil værne om Kunsten i Almindelighed, yde den Beskyttelse, saavel for den Fordeel, Arbeidet kan afgive for Kunstneren, som for den Hæder og Ære, han ved dets Udførelse kan have høstet. Dersom dette er Meningen, og jeg tvivler ikke paa, at den høitæredede Indvigningsminister vil give Udvalget Medhold i saa Henseende, saa slyder deraf, at Ordene „Maleri og Billedhuggerarbeide“ bør afløses af andre, der omfatte Kunsten i alle dens Forgreninger, hvorved ogsaa § 3, som idetmindste deelviis berører Tanken i § 1, ganske kan bortfalde. — Forholdet imellem § 1 og § 6 er nu dette, at der ved § 1 kun er tillagt Kunstneren Beskyttelse mod fremmed Gjengivelse, naar denne skeer i samme Kunstart, hvorimod det i § 6 — idetmindste synes det at være Paragrafens Tanke, om denne endogsaa ikke i alle Exempler synes fuldkommen gennemført — omtales som en tillabelig Eftergjørelse, naar der benyttes en anden Kunstart end den, hvori Kunstværket oprindeligt er udført, naar f. Ex. Billedhuggeren fremstiller en Malers Arbeide i Plastik, eller Maleren gjengiver Billedhuggerarbeidet i Maleri — naar med eet Ord, hvad fremmede Lovgivninger kalde: Kunstværk frembragt ved den tegnende Kunst — et Ord,

som jeg ikke troer, det danske Sprog kan adoptere — gjengives ved plastisk Kunst eller omvendt. Det er vistnok den Hovedtanke og Forskjel, som disse to Paragrafer opstille — sa m m e eller anden Kunst. Det ærede Thing vil nu have seet, at vi have foreslaaet, ikke blot, at alle Kunstværker ligesaa den stiftrede Tegning til det i Fremstilling og i Materiale meest udførte Kunstværk skulde nyde Lovens Beskyttelse, men at denne Beskyttelse derhos skal gives ikke blot imod en Gjengivelse i den samme Kunstart, men imod enhver Gjengivelse, der ifølge § 1 maa siges at være en Kopi, en saadan Eftergjørelse, at den med Hensyn til Indhold, Tanke og deinde Tankes Fremstilling og Gjennemførelse maa siges at bevare det oprindelige Arbeide. Det er ganske vist, at det hele Lovudkast bevæger sig paa et Territorium, hvor Afstillelserne kunne være fine og banfelige at gribe, men vi have stølet paa, at Domstolene ved denne Lov som ved Eftertryksloven vel skulde vide at finde Forskjellen imellem en virkelig Kopi, en utillabelig og strafbar Gjengivelse af et Kunstværk, og en Benyttelse, maaskee en fra et moralsk Standpunkt utilbørlig Benyttelse af en Kunstners Tanke, hvad vi ved Benyttelsen af Forfatteres Arbeide kalde Plagiat, men som ikke kan rammes af Loven. Mod Plagiat beskytter Eftertryksloven ikke en Forfatter, den henviser Dommen over saadant Misbrug til Kritikken, den offentlige Mening og dennes forstandige Udtalelse igjennem en sund Kritik; det Samme, mene vi, bør gjælde om Kunstværker. Hvad der skal skjærmes, er den kunstneriske Tanke, og naar en Fremmed virkelig tilegner sig denne, saaledes, at om han end lægger Noget til af egen Virksomhed, dog det, der udføres, maa siges at være en simpel Eftergjørelse, en Kopi, saa troer jeg, at Loven bør stemple det som utillabeligt og strafbart. Det er denne Tanke, som Udvalget har søgt at ramme i den Paragraf, som vi have bragt i Forslag til Afsløning af Lovforslagets § 1. Naar vi nu have sagt, at Ingen maa til Salg eftergjøre en Kunstners Arbeide i Kunstnerens levende Billede uden hans Samtykke, saa have vi været os velbevidste, at Ordene „Kunst“ og „Kunstner“ egentlig gaae videre, end Lovens Tanke omfatter. Musikken og Musikere ere ogsaa indbefattede under disse